

DIUMENGE VI DE PASQUA (B)
Homilia del P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat
6 de maig de 2017
Fets 10,25-26.34-35.44-48/ 1Jn 4,7-10 / Jn 15,9-17

Estimats germans i germanes,

Estem arribant gairebé al darrer tram del temps pasqual, aquests cinquanta dies en honor de Jesucrist ressuscitat. L'Església ens hi ha fet demanar de ser espiritualment rejuvenits. I a fe que ho hem estat, per poc que hàgim viscut atents a la paraula de Déu durant la Quaresma i el que portem de temps de Pasqua. I, sobretot, que hàgim intentat viure en conseqüència amb allò que el Senyor mateix ens mostra que hem de fer.

Ens hi ha ajudat el fet de compartir en la fe el dinamisme dels adults o dels infants que en aquestes festes reben l'aigua del baptisme, la unció de l'Esperit Sant en la confirmació, el cos de Crist en l'eucaristia. Els hi acompanyem i els hi acompanyarem sempre amb el desig que també ells al llarg de la vida se sentin, per do de Déu, espiritualment rejuvenits.

I d'on trauran, ells i tots nosaltres, aquesta renovació interior? Doncs de l'assimilació cada vegada més profunda del manament de l'amor que Jesús ens donà, abans de deixar aquest món. Ho acabem de sentir en l'Evangeli: "Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat". La segona lectura, atribuïda igualment a l'apòstol Joan, ho deia encara més sintèticament: "Déu és amor".

Si jo fos el papa Francesc, ara us diria: "Tanqueu els ulls i repetiu tres vegades amb mi: Déu és amor, Déu és amor, Déu és amor". No us ho dic. Però sí que sant Jeroni conta que l'apòstol Joan, a les seves velleses, no es cansava d'insistir: "Estimeu-vos els uns als altres". Uns deixebles li van preguntar: "Per què repetiu sempre el mateix?". I va respondre: "Perquè és un precepte del Senyor, i si el complim bé, amb això ja n'hi ha prou". No és estranya aquesta resposta. Encara als nostres dies, quan Benet XVI fou elegit papa a 78 anys, ell que havia escrit tants llibres, dedicà el primer gran text papal al tema de "Déu és amor". Per què té importància per als cristians la insistència en el manament de l'amor? Per un motiu evident: perquè sempre manté actualitat. Ja havien preguntat una vegada a Jesús "Quin és el manament més gran", i ell hi va respondre fent veure com l'amor als altres és inseparable del primer manament d'estimar Déu.

Aquest ensenyament és fonamental per a la vida cristiana. És impossible dir que estimem Déu si no estimem els altres, els qui ens envolten, els familiars, els companys de treball, els amics i fins i tot els nostres adversaris. I a l'inrevés, no podem estimar de debò el proïsme si no estimem Déu. Aquesta gràcia de saber estimar com cal, ja és un do de Déu. Sí, podem conèixer persones no cristianes o simplement cristians no practicants que estimen amb sinceritat, amb ganes d'oblidar-se d'ells mateixos i de servir els altres. Aquesta gent compleix certament el gran manament de l'amor, però nosaltres tenim una exigència més greu que ells per posar-lo en pràctica: l'exemple de Jesucrist. "Tal com jo us he estimat" és la pauta que indica com ha de ser el veritable amor cristià: un amor després, que duu fins a la mort, si cal; i, sobretot, un amor infinit, ja que Jesús, essent Déu, pot estimar-nos més del que podem imaginar. És a aquest estil de vida que ell ens convida.